

"סוד החשמל"

דף מתוך סדרת הספרים

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

גליון פרשת משפטים תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7|H0|s19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מאלף משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

**שש קריות סמוך לכביש 6 שראשי
תבותיהן משי"ח ב"א: מוצקין, שמואל,
ים, חיים, ביאליק, אתא.**

המקום 'בין אושא לשפרעם' היה אחד ממסעות השכינה שיצאה לגלות ומשם עתידה לחזר על אותו מסלול, כמובא במדרש (ילקוט ישעיהו תכט) אמר רבי יוחנן עשר גליות גלתה סנהדרין. מלשכת הגזית לחניות. ומחניות לירושלים. ומירושלים ליבנה. ומיבנה לאושא. ומאושא לשפרעם. ומשפרעם לבית שערים. מבית שערים לצפורי. מצפורי לטבריה. וטבריה עמקה מכלם. כדכתיב "ושפלת מארץ תדברי". ומשם עתידין להגאל. מצינו בגמרא (סנהדרין יד.) אמר רב יהודה אמר רב זכור אותו האיש לטוב ורבי יהודה בן בבא שמו, שאלמלא הוא נשתפחו דיני קנסות מישראל. שפעם אחת גזרה מלכות גזרה על ישראל, שכל הסומך יהרג, וכל

הנסמך יִהְיֶה, וְעִיר שְׁסוּמְכִין בְּהַ תְּחַרְב, וּתְחוּמֵינָן שְׁסוּמְכִין בְּהֵם יַעֲקֻרוּ. מִה עֲשֵׂה רַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּבַא הַלֵּךְ וַיֵּשֶׁב לוֹ בֵּין שְׁנֵי הָרִים גְּדוּלִים, וּבֵין שְׁתֵּי עִירוֹת גְּדוּלוֹת, וּבֵין שְׁנֵי תְּחוּמֵי שַׁבָּת, בֵּין אוֹשָׁא לְשַׁפְּרָעִים, וְסוּמָךְ שֵׁם חֲמִשָּׁה זְקָנִים, וְאֵלוֹ הוּ, רַבִּי מֵאִיר וְרַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֵּן שְׁמוּעִי. רַב אֲנִיא מוֹסִיף אֵף רַבִּי נְחֻמְיָה. כִּינֵן שֶׁהִפִּירוּ אוֹיְבֵים בְּהֵם אָמַר לָהֶם בְּנֵי רוּצוֹ, אָמְרוּ לוֹ רַבִּי מִה תְּהֵא עֲלֶיךָ, אָמַר לָהֶם הִרְיִנִי מְטַל לִפְנֵיהֶם כְּאֶבֶן שְׂאִין לָהּ הוֹפְכִים. אָמְרוּ לֹא זָזוּ מִשָּׁם עַד שֶׁנֶּעְצוּ בוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת לוֹנְבִיאוֹת שֶׁל בְּרָזֶל וְעֲשֵׂאוֹהוּ כְּכַבְרָה. שְׁמַעְתִּי מֵהֵרָה"ג ר' מֵאִיר מְרַגְלִית שְׁלִיט"א שֶׁצִּמְתָּ סוּמָךְ עַל יַד קַרְיַת אֶתָּא שְׁשֵׁם נִמְצָא הַיּוֹם קֶבֶר רַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּבַא הוּא הַמָּקוֹם שְׁעָלָיו מִדְּבַרְתָּ הַגְּמָרָא 'בֵּין אוֹשָׁא לְשַׁפְּרָעִים' בּוֹ מִסַּר נִפְשׁוֹ רַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּבַא לְסוּמָךְ אֵת הַחֲכָמִים, כְּפִי שְׂרוּאִים גַּם הַיּוֹם שֶׁהַמָּקוֹם סוּמָךְ מֵאִד לְשַׁפְּרָעִים. וְכֵן צִמְתָּ סוּמָךְ מִתְּחִבֵּר לְכַבִּישׁ 70 וַיֵּשׁ כְּאֵן רָמַז עַל סִיּוֹם 70 שָׁנָה שֶׁל חֲבַלֵי מְשִׁיחַ. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' ז. ד. שְׁלִיט"א שֶׁבְּקִינּוֹת כ"א נֶאֱמַר שְׂרַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּבַא נִהְרַג בְּגִיל 70. וְכֵן אוֹשָׁא שַׁפְּרָעִים בְּגִימְטְרִיא 999 שֶׁהוּא הַמְּסַפֵּר שֶׁבוֹ תְלוּיָהּ הַגְּאֵלָה, כְּמוֹבָא בְּכַמְהָ מְקוּמוֹת בְּסִפְרֵי 'קוֹל הַתּוֹר' בְּשֵׁם הַגְּרָ"א שֶׁהַגְּאֵלָה תְלוּיָהּ בְּיִסוּד, וּבְחִלּוֹף אוֹתִיּוֹת ט"צ שְׁמַתְחַלְפוֹת בְּחִלּוֹף א"י ק בכ"ר. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' אֲבֵרָהָם הִירְשׁ שְׁלִיט"א שֶׁסוּמָךְ אוֹתִיּוֹת כְּמוֹס, וּמְרַמַּז עַל הַפְּסוּק: (דְּבָרִים ל"ב, ל"ד) "הֲלֹא הוּא כְּמִסַּ עֲמָדֵי חֲתוּם בְּאוֹצְרוֹתֵי". בְּנוֹסֵף "כְּמִסַּ" אוֹתִיּוֹת סְמ"ךְ לְכֵן זֶה פְּסוּק 60 כְּמִנְיֵן סְמ"ךְ מִסוּף הַתּוֹרָה.

שְׁמַעְתִּי שֶׁהַשְּׁתַּלְשֵׁלוֹ בְּאֶזְרַר הִזָּה שֵׁשׁ קַרְיֹת סוּמָךְ לְכַבִּישׁ 6 שְׂרַאשֵׁי תְבוּתֵיהֶן מְשִׁיחַ בְּ"א: מוֹצְקִין, שְׁמוּאֵל, יָם, חִיִּים, בִּיאָלִיק, אֶתָּא. וְכֵן מוֹצְקִין, שְׁמוּאֵל, יָם, חִיִּים, בִּיאָלִיק, אֶתָּא בְּגִימְטְרִיא זְמַן הַקָּץ בְּדִנְיָאֵל 1335 עִם הַכּוֹלֵל. וְכֵן מוֹצְקִין אוֹתִיּוֹת ק"ם צִי"ן, וְאֶתָּא יָם חִיִּים מְרַמַּז שֶׁיְבוֹאוּ חִיִּים מֵאֶרֶץ חִיִּים שְׁנִקְרָאת יָם הַחֲכָמָה, וְכֵן בֵּאלִ"ק אוֹתִיּוֹת קֵאלִ"ב, וְכִידוּעַ מִסַּד חֲסִידוֹת קֵאלִיב הִיָּה הָאֲדָמוֹר רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק מְקֵאלִיב זְצ"ל שֶׁהִיָּה מְגִדוּלֵי הַמְּצַפִּים לִישׁוּעָה וּמִשְׁתַּתְּפִים בְּצַעְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ. וְכֵן יֵשׁ כְּאֵן אוֹתִיּוֹת לִיק"ב ר"ת לְשֵׁם חוּד קב"ה. וְשְׁמוּאֵל אוֹתִיּוֹת שֵׁם א"ל. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' ל. שְׁטְרִית שְׁלִיט"א שֶׁבְּ'מוֹצְקִין' יֵשׁ אוֹתִיּוֹת ק"ץ יִמִּין. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' מ. שִׁיפְמֵן שְׁלִיט"א שֶׁבִּיאָלִיק ר"ת הַפְּסוּק: (יִחְזַקָּאל ז', ב) "וְאֶתָּה בֵּן אָדָם כֹּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה לְאֲדָמַת יִשְׂרָאֵל קָץ בָּא הַקָּץ עַל אֲרֻבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ". וְכֵן אוֹשָׁא

שפרע"ם נרמזים באות רביעית מסוף המלה: (דברים ב, כה) "היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וכלו מפניך".

חֲדָשֵׁי אֶדָר בַּשָּׁנָה מְעַבְרֵת מְסֻגָּלִים לְאַתְחֻלְתָּא דְגְּאֵלָה.

מוּבָא בְרִשׁ"י (תענית כט.) **מְשֻׁנְנָס אֶדָר מְרַבִּים בְּשִׁמְחָה, יְמֵי נְסִים הָיוּ לְיִשְׂרָאֵל פּוּרִים וּפְסַח.** וְרוֹאִים שְׂרִשׁ"י מְכַלִּיל אֶת גְּאֵלַת פּוּרִים וּפְסַח יְחַד. וּמְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ילקוט בראשית סד) **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר חֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת נִכְפְּלוּ וְכֻלְּן לְשׁוֹן גְּאֵלָה. ד"ך שְׁבוּ נִגְאָל אֲבִינוּ אֲבָרְהָם. ס"ם בּוּ נִגְאָל אֲבִינוּ יִצְחָק. ו"ן בּוּ נִגְאָל אֲבִינוּ יַעֲקֹב. ו"ף בּוּ נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים. ע"ץ בּוּ עֲתִיד הַקִּב"ה לְגָאֵל לְיִשְׂרָאֵל בְּסוֹף מַלְכוּת רְבִיעִית שְׁנֵי אֲמָר "אִישׁ צָמַח שְׁמוֹ וּמִתְחַתֵּיו יִצְמַח".** וְשִׁמְעֵתִי מֵהֵרָה"ג ר' א. ל. א. שְׁלִיט"א עַל פִּי מַה שְׁמוּבָא בְּסִפְרֵי יִצִּירָה עַל חֲדָשׁ שְׁבֻט שְׁהַמְלִיךְ אוֹתָהּ בְּאוֹת צַדִּיק, וְחֲדָשׁ אֶדָר הַמְלִיךְ אוֹתָהּ בְּקו"ף. לְפִי זֶה, בַּשָּׁנָה מְעַבְרֵת כְּשִׁחֲדָשׁ אֶדָר כְּפּוֹל וַיּוֹם רֵאשׁ חֲדָשׁ אֶדָר הָרֵאשׁוֹן הוּא כְּפּוֹל הֵינּוּ שְׁנֵי יָמִים, וּבִיּוֹם א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֶדָר הָרֵאשׁוֹן שְׁהָאוֹת שְׁלוֹ ק', שְׁהוּא גַם ל' שְׁבֻט שְׁהָאוֹת שְׁלוֹ צ', מְקַבְּלִים אוֹתִיּוֹת ק"ץ, וְכִיּוֹן שְׁנִכְנָסִים לְאֶדָר שְׁהוּא כְּפּוֹל יֵשׁ כָּאֵן רְמֵז לְאוֹת צַדִּיק כְּפּוֹלָה שְׁבָה נְרַמְזָה גְּאֵלְתַּנּוּ.

וְהַהֲסָבֵר בְּעַמֻּק הַעֲנִינּוּ כִּיּוֹן שְׁחֲדָשׁ שְׁבֻט הוּא בְּבַחֲיִנַת יְסוּד, שְׁמִשְׁפִּיעַ לְחֲדָשׁ אֶדָר הַעֲטָרָה שְׁבִינְסוּד, שְׁמִתְחַבְּרַת לְמַלְכוּת הַשִּׁיכָת לְרֵאשׁ חֲדָשׁ נִיסָן. דְּשִׁמּוֹת הַחֲדָשִׁים מְקוֹרָם בְּשִׁפְהַ הַפְּרָסִית הַעֲתִיקָה כְּמוּבָא בְּרַמְב"ן (שְׁמוֹת יב, ב), וְשְׁבֻט פְּרוּשׁוֹ כְּמוֹ שְׁבֻט שְׁהוּא מְקַל, מְלִשׁוֹן הַכָּאֵת הַגֶּשֶׁם שְׁיִוָּרַד בְּחֲדָשׁ שְׁבֻט, וּבְאַרְנּוּ בְּמֵאֵמֵר 'חֲשִׁמֵל מְטָה' שְׁמִקַּל מְסַמֵּל אֶת הַיְסוּד. וְכֵן בְּחֲדָשׁ זֶה חַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאַיִלְנוּת, וְהַיְסוּד הוּא בְּבַחֲיִנַת אֵילָן. וְכֵן שְׁבֻט בְּגִימְטְרִיא אֵילָן בְּמִלּוּי הָאוֹתִיּוֹת אֵל"ף יו"ד לְמ"ד נו"ן. מֵאִידָךְ חֲדָשׁ אֶדָר הוּא בְּחִינַת עֲטָרָה שְׁבִינְסוּד כְּמוּבָא בְּזֵהָר חֲדָשׁ (תְּשׂא נד.) שְׁחֲדָשׁ אֶדָר מְסֻגָּל לְזוּג יְסוּד וּמְלָכוּת, לְכֵן נוֹתְנִים בּוֹ מְחֻצִית שְׁקַל דְּמַצּוֹה זֹ מְזוּנָת יְסוּד וּמְלָכוּת. וְכֵן מְעַבְּרִין אֶת הַשָּׁנָה בְּחֲדָשׁ אֶדָר דְּעִבּוֹר שָׁנָה הוּא

בבחינת זיווג דהוא מזוג את שנת החמה לשנת הלבנה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' דוד יעקב שליט"א ששנה מעברת מולידה פורים קטן בבחינת ילד קטן שנולד מעבור. וכן המספר המסתתר בין אותיות **אדר** הוא **199** כמנין **צדקה** המסמלת את העטרה שבסוד, כדבארנו במאמר 'חשמל תורה'. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהתארכים: **ל' שבט א' אדר א'** בגימטריא **קץ משיח**. וכן **חד"ש עבו"ר** נרמז בסנון יחיד בתנ"ך בפסוק: (דברים כד, יט) "כי תקצר קצירך בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו". לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכה יהו"ה אלהיך בכל מעשה ידך: כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולאלמנה יהיה". ורואים פאן צרוף אותיות **ק"ץ ק"ץ** בהפרש של אות אחת במקום יחיד בתורה: "כי תקצר קצירך בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו". האות **צדי"ק** של האותיות **ק"ץ** השניות בפסוק היא האות **287784** מתחלת התורה שמרמזת על שנת **תשפ"ד**. וכן האותיות **ט א' אדר א'** מופיעות בסנון יחיד בתנ"ך בפסוק שמדבר על לדת משיח: (בראשית לח, טו) "ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך". וכפי שהבאנו בשנת השמטה שמספר האות **ר'** שנמצאת בין שני צרופי **ק"ץ**: "תקצר קצירך" היא האות **287782** מתחלת התורה, כי הקץ של שנת השבעית מופיע בו משני הצדדים, ולכן האות הזו מקפת משני הצדדים באותיות **"קץ"**. ויש פאן רמז על כל התהליך שהתחיל משנת **תשפ"ב** עד **תשפ"ד**.

והוסיף הרה"ג ר' יואל טיטלבוים שליט"א שכל התהליך של אותיות **ק"ץ** ואחרי זה **אדר אדר**, ואחרי זה ההמשך של **ק"ץ** בו עתיד הקב"ה לגאל לישראל בסוף מלכות רביעית שנאמר **"איש צמח שמו ומתחתיו יצמח"** נרמז בכתוב: (בראשית ג, יח) **"וקוץ ודרדר תצמיח לך"**. כמוכא בספר 'אגרא דכלה' על הכתוב (בראשית ג, יח) **"וקוץ ודרדר תצמיח לך"**, שחטא עץ הדעת גרם להוציא את הקוץ מהאות **ד'** ונהפכה לאות **ר'**. לכן כתוב **"וקוץ ודרדר"**, ושמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גינזבורג שליט"א שענין זה הוא סוד **דרדור הדורות**, ו**המרידה** בה'. ונרמז בכתוב (שמות יז, טז) **"מלחמה לה' בעמלק מדר דר"**. **"אשר קרד בדר"**. והתקוין לזה בחדש **אדר** שהדר קבלוה את התורה מאהבה, וסוד הדינה בתחתונים כדוע, וזוכרים למחות את עמלק בסוד (שמות ג, טו) **"וזה זכרי לדר דר"**. כפי שמצינו במדרש (אסת"ר ט, ב) **באותה שעה אמר הקוץ לפני הקב"ה, רבונו של עולם אני שאין לי במה לתלות, אתן את עצמי ויתלה טמא זה, שאני נקרא**

שמי קוץ, והוא קוץ מכאיב, ונאָה שיתלה קוץ על קוץ, וממנו מצאו ועשאו, וכיון שהביאהו לפניו הכינו על פתח ביתו ומדד עצמו עליו להראות עבדיו היאך יתלה מרדכי עליו, השיבתו בת קול נאָה לך העץ מתקן לך העץ מששת ימי בראשית. וכן מצינו בגמרא (ביצה טו:) הרוצה שיתקומו נכסיו יטע בהן אדר. שנאמר "אדיר במרום ה'". וסופי המלוי של אדיר אלף דל"ת יו"ד רי"ש הם תשפ"ד.

המלים אדר אדר בגימטריא "גאות" וכמו שכתוב (תהילים צג, א) "ה' מלך גאות לבש לבש ה' עז התאזר וגו', מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום ה'". ומבאר ה'מצודת דוד' "ה' מלך" בימי המשיח יאמר הנה ה' מלך ולבש גאות להתנאה על הכל. "לבש ה' עז", לבש פח והתאזר בו רוצה לומר עתה הראה פחו. "אף תכוף" אז יכירו הכל כי אף העולם אתה הכנת. רואים שכל הפרק מרמז על זמן הגאולה, וכן משמע מרש"י שם. וכן מובא בספר 'קדשת לוי' (דרוש לפורים) שחדש אדר הוא מלשון אדרת. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (תהילים ע' שמו) "ה' מלך גאות לבש" זהו סוד האדרת והאמונה לחי העולמים.

מובא בספר 'בת עין' על נסח התפלה 'הן גאלתי אתכם אחרית כראשית' שחדש אדר שהוא אחרית לחדשי השנה מסגל לגאולה כמו ניסן שהוא ראשית לחדשי השנה. ובפרט בשנת תשפ"ד שהיא בסוד אחרית של האחרית, כי סופי המלוי של אחרית אלף ח"ת רי"ש יו"ד ת"ו הם תשפ"ד באלף הו'. וכן מובא במהרש"א שזמן הגאולה יהיה בשנת העבור בחדש העבור, ונביא קצור דבריו: (סנהדרין יב.) נשיאי שמעאל היו י"ב כמו שנזכר בסוף פרשת חיי שרה, "שנים עשר נשיאים לאמותם" דרוצה לומר מצד אם, אבל נשיאי ישראל יש להם יחוס אב למשפחתם לבית אבותם, ועל כן על פי היחוס אב שממנו נמשך הבכורה נעשה מהם י"ג נשיאים על ידי הבכורה שיש ליוסף שנחלק לשני שבטים ונשיאים. וזהו סוד עבור שישאל מחשבים י"ב חדשי הלבנה נגד י"ב שבטים ועוד חדש עבור נגד שבטו של יוסף שנחלק לב' שבטים, והם ב' אדרים שמזלו דגים כברכתו של יוסף "וידגו לרב" וכו'. וזמנא דאביב שהוא זמן צמיחת הגאולה דא יומין תלתין שהוא סוד העבור נגד זרעו של יוסף שיכלה זרעו של עשו ואז יהיה הפסא והשם שלם. וכן מובא בספר 'פרי צדיק' (חנוכה יד) מסמך גאולה

לגאלה עדיף. והיגו כמו בב' המשיחים דמשיח בן יוסף קודם למשיח בן דוד, וכתב בספר 'קדשת לוי' דחדש אדר כנגד יוסף, וממנו יצאו ב' שבטים, לכך אדר מעבר ויש לפעמים ב' חדשים אדר. והזמן ראוי באדר לביאת משיח בן יוסף ואחר כך יבא משיח בן דוד בניסן.

בשבועה שה' נשבע על גאלת בעתה פתוב (דניאל יב, ז) **"וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים ויחצי וככלות נפץ יד עם קדש תקלינה כל אלה"**. ומבאר רש"י שם **"וככלות נפץ יד עם קדש"** כשתכלה תקומתם וחזק ידיהם שהיתה נפוצה אילך ואילך גבורה ותועלת לפשוט אנה ואנה, ואחר שתכלה גבורתם שיהיו שפלים למאד: **"תקלינה"** אלו הצרות ויבא משיח, כדאמרין **"כי אזלת יד"**. ורואים שהגאלה תבא כשתהיינה שפלות, ועניות, ואזלת יד, אצל עם קדש. ומבאר הספר 'נפלאות מתורתך' שלכן אומר הכתוב **"וככלות נפץ יד עם קדש"**, לרמז שתקלינה אותיות **נפ"ץ** של **מנצפ"ך**, ותשארה רק אותיות **מ"ך** של **מנצפ"ך**, המסמלות עניות, כמו **"כי ימוך אחיד"**, אז יבא זמן קץ דבעתה. והוסיף הרה"ג ר' אפרים קרמיזי שליט"א שיש רמז בפתוב (ויקרא כה, מז) **"ומך אחיד עמו וגו' בן דוד יגאלנו"** היינו שאחרי מך יבא בן דוד לגאלנו. וכן שמעתי מהרה"ג ר' י. ש. שליט"א ש**"וככלות נפץ יד עם קדש"** בגימטריא קץ מדינת ישראל. וכן נפץ בגימטריא דיור או דירה.

מובא ב'מסכת סופרים' (פרק י"ג) ואחר כך חוזר המפסיר לענינו ואומר וכו' רחם על ציון עירך כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע במהרה בימינו, ברוך אתה ה' משמח ציון בבגיה. וצריך להבין את הנסח שקבעו חז"ל לומר על השכינה שהיא **'עלובת נפש'** כביכול, ובפשטות הבאור כיון שהשכינה היא בסוד מלכות שנקראת **נפש**, ובזמן הגלות היא נמצאת בצער, לכן קראו לה **'עלובת נפש'**, והרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א מצא שהמלים **מחלת נפש** מופיעות בסנון יחיד בתנ"ך בכתוב שהזכרנו על הקץ: (דניאל יב, ז) **"וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים ויחצי וככלות נפץ יד עם קדש תקלינה כל אלה"**, לרמז שיש סוף לחולי וצער השכינה שהוא סוד חלי הנפש הינו חלי המלכות שנקראת נפש, וזה יהיה בזמן הקץ שהפסוק מדבר עליו. והוסיף הרה"ג ר' יואל טיטלבוים שליט"א שהאות **צ'** מתחלפת באות **ש'** באותיות השנים, וכאלו כתוב **וככלות נפש יד עם קדש**. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א

שאפשר לראות את האותיות **ק"ץ די"ן תשפ"ד** בתוך המלים "וככלות נפץ יד עם קדש". וכן **עלובת נפש** בגימטריא הפסוק: **"אני הו"ה בעתה אחישנה"**, ובחלופי א"ת ב"ש עולה **משיח בן דוד** שמשתתף בצער השכינה. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א **שרפואת נפש בגימטריא "שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד"**.
והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שאותיות **מנצפ"ך** מגדילות את **כ"ב** אותיות להיות **כ"ז** אותיות כמנין **ז"ך**, ואם נחשב **מנצפ"ך** כפול **ז"ך** פעמים נקבל **7560** שזה הגימטריא של כל **הז"ך** אותיות שעולים **1775** יחד עם שנת הקץ **5784** עם הכולל. וכן בכל התנ"ך יש **ז"ך** סנוני אותיות **מנצפ"ך** לפי סדר **מנצפ"ך**, וזה מתחלק **כ"ב** פעמים בנ"ך ועוד ה' פעמים בתורה. ואם נקח את חמש התבות שבהן נמצאת האות צדיק של הסנון מנצפ"ך שהיא האות של מלך המשיח: **"ארצה" "ואפיצם" "וצאנם" "הקיצונה" "הקיצונה"** עולות יחד מלך המשיח התשפ"ד.

הוספות על המאמר בענין בקשת מלכות שמים.

כתוב (הושע ג, ה) **"אחר ישבו בני ישראל ויבקשו את הו"ה אלהיהם ואת דוד מלכם ויפחדו אל הו"ה ואל טובו באחרית הימים"**. וברש"י שם: **"אחר" ימי הגולה**. **"ישבו בני ישראל ויבקשו את ה' וגו'"**. ורואים שנזכרה לזה אחרי ימי הגולה, וזה דבר חדש שאין לנו בכל ימי הגלות. ואשרינו שאנו זוכים היום לראות בקיום הנבואה הזאת, שאלפים מבני ישראל מתכנסים בכל עיר ועיר לכנוסים מיחדים מידי חדש בחדשו לבקש את ג' הדברים, כנבואת הושע ממש. וכפי שמצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) **אמר רבי שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאלה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, הדיא הוא דכתיב "אחר ישבו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם"** זו מלכות שמים, **"ואת דוד מלכם"** זו מלכות בית דוד, **"ויפחדו אל ה' ואל טובו"** זה בית המקדש. יש להבין מה פרוש שיבקשו מלכות ה', הרי גם בזמן הגלות אין עוד מלבדו ומלכותו בכל משלה גם בעמקי הקלפות. ומה שיך לחדש בקשה מיחדת לסוף ימי הגלות לבקש את מלכות ה'. בשלמא בקשת מלכות בית דוד ובית המקדש, אף על פי שמבקשים כל ימי הגלות, עדין יש מה לחדש לרצות ולבקש זאת מעמק הלב. אבל מלכות ה' היא דבר קים ומציאותי

תמיד, וכל יהודי מאמין יודע שה' מלך תמיד גם בזמן הגלות, ומה שיך לחדש בקשת מלכות ה' לקראת הגאולה. ואם נאמר שמבקשים מלכות ה' בגלוי מה שלא רואים היום כש'אל מסתתר', לכאורה זה נכלל בבקשת מלכות בית דוד שהיא כסא למלכות ה' בעולם, וכשנזכר למלכות בית דוד תתגלה דרכה מלכות ה', וכאן משמע שיש בקשה מיחדת על בקשת מלכות ה', חוץ מהבקשה של בקשת מלכות בית דוד.

והרמח"ל הרגיש בקושיא זו ומבאר (דרך עץ חיים) **ועתה בן אדם בין תבין את אשר לפניך, והבט נא וראה שכל התקונים הגדולים המה תחת ידיך על ידי עסק התורה וחכמת האמת. והנה החכמה הזאת בקרן זוית היא מנחת, ואין דורש ואין מבקש. והכתוב מקריז "ובקשו את ה' אלהיהם", שלא תהיה אצלכם כאבדה שאינה מתבקשת, רק כאבדה המתבקשת, דהינו שצריכים אנו לבקש תקונים שיתקנו כל הקלוקלים, שעל ידי זה יבוא משיחנו. והנה התקון הזה תחת ידנו, ומה נעשה ליום פקדה. רואים שבקשת מלכות ה' היא בקשת למוד חכמת האמת שמתקנת כל הקלוקלים, ומביאה אותנו למלכות בית דוד. הינו כמו שאין אדם יכול להיות ירא שמים אם לא ילמד חכמת היראה, כך אין אדם יכול לבקש מלכות שמים אם לא ילמד מהי מלכות שמים. וזאת לומדים בפנימיות התורה להבין את סוד השכינה שהיא מלכות שמים. ואכן רואים שיש התעוררות בשנים האחרונות ללמד חכמת האמת מה שהיה נחלת יחידים בכל ימי הגלות, וכפי שמובא בספר 'מאור עינים' (ויצא) **שלפני ביאת המשיח במהרה בימינו יהיה בשורת אליהו ומחמת זה יהיה הרחבת הדעת, כמו שכתוב "ומלאה הארץ דעה וגו'".** וכן הגימטריא של ג' הבקשות **'שמים' 'בית דוד' 'מקדש'** עולה 1820 שזה מספר שמות **יהוה** בכל התורה, לרמז שבפנימיות הבקשות מנח הענין של **"לדעת את הויה"**. וכן אם נכתב את הגימטריא של הויה **עשרים ושש** במלוי יוצא 1820. וכן המספרים מ26 עד 65 שהוא גימטריא שם **אדני** יוצא 1820. וכן **כ"ח** פעמים **אדני** או **ס"ד** פעמים **הויה** בגימטריא 1820. וכן **שכינה** בגימטריא רגילה ובמשלש יוצא יחד 1820. וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. עברון שליט"א שהתגלות השם המפורש בגימטריא 1820.**

כתוב (מלאכי ג, א) **"הנני שלח מלאכי ופנה דרוך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות".** ומבאר ה'מצודות דוד': **"האדון"** זהו מלאך המשיח אשר עין כל אדם מצפה ומיחל לו ומבקש באתו. **"ומלאך הברית"** כן יקרא אליהו הנביא. **"הנה בא"** אמר בלשון עבר כי כאשר יבא המשיח יהיה אליהו כבר בא כי הוא יקדים לבוא. ורואים כאן שגם ביאת המשיח וגם ביאת אליהו יהיו רק אחרי שיתקיים **"אשר אתם מבקשים"** **"אשר אתם חפצים"**. ויש עוד מקום אחד בכל התנ"ך בו כתובות המלים **"אתם מבקשים"** וזה בגאלת מצרים: (שמות י, יא) **"לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה"** כי אתה **"אתם מבקשים"**, כי גם שם זה היה תנאי לגאלה. וכן **"אתם מבקשים"** בגימטריא מלאך המשיח. וכן **"אתם מבקשים"** נרמז בנוטריקון כמעט יחיד בתנ"ך באת שניה בפסוק: (אסתר ב, טו) **"ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלאך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלאך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה"**. הפסוק מרמז שאסתר **"לא בקשה דבר"** רק את רצון ה' ואת גאלת ישראל שנרמז באת השניה **"אתם מבקשים"**. ולכן דאג ה' שהיא תהיה **"נשאת חן בעיני כל ראייה"**. והוסיף הרה"ג ר' אליהו נחמני שליט"א ש"אתם" אותיות אמת לרמז שמי שמבקש את הגאלה מבקש את האמת.

חיי האבות נרמזים בשרש מלוי האותיות.

מצינו בזהר חדש (שה"ש) **אתנון** כד אתמלו סלקין לשתינו. אלף בית גימל דלת הא נו זין חית טת יוד כף למד מם נון סמך עין פא צדי קוף ריש שין תו. אליו אינון סליקו דאתנון, לשיתין רבוא. בגין למהוי שלימו ברזא דאתנון, בשייפי כולהו. ומצינו בגמרא (חגיגה יג.) **מן הארץ ועד לרקיע מהלך ת"ק שנה, ועביו של רקיע מהלך ת"ק שנה, וכן בין כל רקיע ורקיע. ובתוספות שם (יב. ד"ה מסוף) מבאר, מהלך ת"ק שנה שנאמר שדי שאמר די**

שלא להרחיב יותר, בַּשִּׁדִּי יֵשׁ ג' אוֹתִיּוֹת שִׁי"ן דָּלֶ"ת יו"ד, קח י"ן ל"ת ו"ד הַנֶּעְלָם מִן שִׁדִּי וַיַּעֲלֶה ת"ק. וְנִרְאֶה לְבָאָר דְּבָרֵי הַתּוֹסֵפוֹת שְׁעֵבִי הֶרְקִיעַ הוּא מֵהַלֶּךְ ת"ק שְׁנָה, מִסֵּפֶר הַמַּלּוּי שֶׁל הַשֵּׁם שִׁדִּי, דָּשֵׁם שִׁדִּי מִסְמַל גְּבוּרָה שְׁאוֹמֵר דִּי וְעוֹצֵר אֶת הַתְּפִשְׁטוֹת הָעוֹלָם. וְהַמֵּדָה עַד כַּמָּה הוּא נִתֵּן לְעוֹלָם לְהַתְּפִשְׁט, מִרְמֶזֶת בְּאוֹתִיּוֹת הַמַּלּוּי שֶׁל שִׁדִּי שְׁעוֹלָה ת"ק, שְׁעַד הַמִּסְפָּר הַזֶּה הוּא נִתֵּן לְעוֹלָם לְהַתְּפִשְׁט, וְאַחַר כֵּן אָמַר דִּי. דְּמוּבָא בְּאוֹצְרוֹת חַיִּים לְהֶאֱרִיז"ל (שֶׁעַר רַפְח' נִיצוּצֵי פ"א) שְׁמַלּוּי הָאוֹתִיּוֹת מִסְמַל אֶת הַתְּפִשְׁטוֹת וַיִּצִיאַת אִוְרוֹתֵיהֶן לַחֲוִץ. וְכֵן מַלּוּי אוֹתִיּוֹת שֵׁם שִׁדִּי מִסְמַל אֶת הַתְּפִשְׁטוֹתוֹ שֶׁל שֵׁם שִׁדִּי וַיִּצִיאַת אִוְרוֹתֵיהֶן לַחֲוִץ, עַד לְאֵן הַתְּפִשְׁט, וְעַד לְמַלּוּי זֶה אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָמוֹ דִּי. וְכֵן מוּבָא בְּהֶאֱרִיז"ל שֵׁם שְׁהַמְלָה מַלּוּי הִיא בְּגִימְטְרִיא אֱלֹהִים, דָּשֵׁם אֱלֹהִים מִסְמַל אֶת מִדַּת הַגְּבוּרָה שְׁעוֹצֵרֶת אֶת הַתְּפִשְׁטוֹת הָאוֹתִיּוֹת, וְאוֹמְרֶת לָהֶם עַד הֵיכֵן לְהַתְּפִשְׁט. וְנִרְאֶה לְהוֹסִיף שְׁזֶה גַם הַמִּסְפָּר שֶׁל פֶּאֶה שְׁפְרוּשָׁה קֶצֶה וְסוּף, כִּיְדוּעַ מִמִּצּוֹת פֶּאֶה בְּשִׁדָּה וּבְרֵאשׁ וְזָקֵן. וְכֵן הִצְמַח מִמֵּנוּ מִיִּצְרִים אֶת הַצֵּבַע הָאָדָם שְׁמִסְמַל גְּבוּרָה, נִקְרָא פּוּאָה, מְלִשׁוֹן פֶּאֶה שֶׁהִיא בְּגִימְטְרִיא אֱלֹהִים. כְּמוּבָא בְּרַמְבַּ"ם (פִּיה"מ שַׁבַּת ט, ה) פּוּאָה, הֵם שְׁרָשֵׁי עֵשֶׂב אֲדוּמִים צוֹבְעִין בָּהֶם אָדָם. וְנִרְמַז גַּם בְּעֵנָן הַרְּפוּאָה שְׁבָאָה מִמִּדַּת הַגְּבוּרָה. וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א שְׁמַלּוּי מִרְמַז עַל שְׁבֻט לְוִי הַמִּסְמַל אֶת מִדַּת הַגְּבוּרָה.

כְּשֵׁם שֶׁהִזְהֵר אוֹמֵר שְׁמַלּוּי הָאוֹתִיּוֹת מִרְמַז עַל שְׁשֵׁים רְבוּא נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כֵּן שֵׁם שִׁדִּי שְׁמִמְנוּ שְׁרָשׁ מַלּוּי הָאוֹתִיּוֹת וְהַתְּפִשְׁטוֹת הָעוֹלָמוֹת דְּרָךְ הָאוֹתִיּוֹת קְשׁוּר עִם שְׁרָשׁ שְׁשֵׁים רְבוּא נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם ג' הָאָבוֹת; אֲבֵרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. כְּמוּבָא בְּבַעַל הַטּוֹרִים (שְׁמוֹת ו, ג) **ב' דִּיִּעְקֹב ק' דִּיִּצְחָק ס' דִּיאֲבֵרָהִם**, הוּא בַק"ם בְּא"ת ב"ש שִׁדִּי. וְכֵן הָאָבוֹת הִפִּירוּ אֶת ה' בְּשֵׁם שִׁדִּי, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שְׁמוֹת ו, ג) **"וְאֵרָא אֶל אֲבֵרָהִם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שִׁדִּי וְשָׁמִי הוִי"ה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם"**. וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'סוּדֵי רִזְיָא' (פְּתִיחָה לְאַלְפָּא בֵּיתָא) שֶׁהָאָבוֹת יַחַד חִיו בְּמִשְׁךְ **תק"ב** שָׁנִים, אֲבֵרָהִם חִי קע"ה, יִצְחָק חִי ק"פ, יַעֲקֹב חִי קמ"ז, **ת"ק** בְּגִימְטְרִיא הַמַּלּוּי שֶׁל שֵׁם שִׁדִּי שִׁי"ן דָּלֶ"ת יו"ד, וּב' כִּנְגֵד שְׁמַיִם וְאַרְץ, דָּשֵׁם שִׁדִּי מִחֲבַר שְׁמַיִם וְאַרְץ. וְשְׁמַעְתִּי מֵהַרַה"ג ר' דָּן מִחֲבַר שְׁלִיט"א שְׁזֶה נִרְמַז בְּכַתּוּב (דְּבָרִים יא, כא) **"לִמְעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ"** הֵינּוּ שֶׁה' נִתֵּן לְאַבְרָהָם אָרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים **"יִרְבוּ יְמֵיכֶם"** כְּמוֹ **"לְאַבְרָהָם"**, וְכַמָּה שָׁנִים חִיו הָאָבוֹת **"כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ"**, כְּמוֹ שְׁמַהֲשָׁמִים עַד הָאָרֶץ יֵשׁ מֵהַלֶּךְ **ת"ק שְׁנָה**, כֵּן חִיו

האבות יחד **ת"ק** שנים, ועוד 2 כוללים של **שמים וארץ**. כי חיי האבות הם סוד המלוי של שם שדי"י עד היכן העולם מתפשט, וכשם שהתפשטות העולם בסוד מלוי האותיות הוא עד מספר ת"ק, כך חיי האבות היו במספר הזה.

וכן מובא ב'שער מאמרי רשב"י' להאריז"ל (ע' ריא) **בכל עולם ועולם יש בו בחינת היסוד הנקרא שדי, אשר הוא נותן קצבה לכל העולמות**. ומובא ב'שער ההקדמות' להאריז"ל (ע' רנד) שאותיות המלוי הן בסוד נקבה. וכן **ת"ק** בגימטריא **מלכות** עם האותיות. דמלכות מסמלת את בחינת הנקבה והמלוי בכל עולם שמקבלים את השפע, והמלכות היא סיום ההשפעה. וכן **ת"ק** בגימטריא **רמ"ח רנ"ב** שמחברת את הרמ"ח של הזכר לרנ"ב של הנקבה. וכן המספר המסתתר בין ר"ת של כל הספירות, **כח"ב חג"ת נהי"ם** הוא 500 כמנין **ת"ק**. וזה גם המספר המסתתר בין אותיות **שושר"ת**.

וכן מצינו בזוהר חדש (שה"ש צא): שהאות עצמה היא בחינת שבט שהיה ראש דגל במדבר, ומלוי האות הוא בחינת השבטים שחונים וסמוכים לראש הדגל להשלימו. וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. עברון שליט"א **שתנ"ך** במלוי האותיות **תא"ו נו"ן כ"ף** בגימטריא 613 מצוות שהתנ"ך מלמד.

שמעתי מהרה"ג ר' ישראל קליין שליט"א שבכל אותיות הא' ב', **במלויים** של 3 אותיות מתגלות האותיות **"וימלא"** אם בודקים את תוך המלוי שמסתתר בפנים. לדגמא האות **א"ף** יש באמצעה **למ"ד** שיש באמצעה **מ"ם**, שיש באמצעה **י"ד** שיש באמצעה **וא"ו**. וכן באות **ב"ת** יש באמצעה **י"ד**, שיש באמצעה **וא"ו** שיש באמצעה **א"ף** ויש באמצעה **למ"ד**. בכל הכ"ב אותיות מתגלה הפלא הזה, כי ה' ברא את העולם בכ"ב אותיות ודרך יורד האור **הממלא** כל עלמין, לכן במלוי האותיות מתגלות האותיות **וימלא** שמסמל את אור **הממלא** כל עלמין. והוסיף הרה"ג ר' י. ה. שליט"א שאם נקח את **אות המלוי** בסוד **וימלא** בכל הכ"ב אותיות נקבל מספר שם **שדי"י**, לפי החשבון הזה: **א"ף** ב"ת גמ"ל דל"ת הי"א וא"ו ז"ן חי"ת טי"ת יו"ד פא"ף למ"ד מ"ם נו"ן סמ"ך ע"ן פי"א צד"י קו"ף רי"ש ש"ן תי"ו. וכן **"וימלא"** היא ה"ת של כל מקום שכתוב **"וידבר הוי"ה אל משה לאמר"** הסוד של שם הוי"ה שממלא את כל העולם. וזה גם המספר של **"תולה ארץ על בלימה"**.

מצינו בזהר חדש (ואתחנן ע.) שקו החסד נקרא ארץ, וקו הגבורה נקרא רחב, והיסוד נקרא שם קו המדה **עגולא**. ובפרוש 'מתוק מדבש' מבאר שם שהיסוד יש לו ג' השפעות, שהם בבחינת **משלש**, וכל משלש הוא עגול, והמלכות היא בבחינת רבוע. וספירת ההוד היא בחינת עמק. וידוע במדע שהיחס בין הקו **המעגל**, לקו שעובר מצד לצד בתוך **המעגל** [קוטר] הוא 3.14 ומרמז על שם **שד"י** השם של ספירת **היסוד** שאומר לעולם די וכפי שרואים במלה **יסוד** שמתחילה ומסתיימת באותיות **ד"י**. ונותן קצבה לכל העולמות בבריאה עד היכן הם יכולים להתפשט. וכן בכתבי האר"ז ל סוד הצמצום הוא בסוד **עגול וקו** בבחינה הזאת של **קטר המעגל** שכל הבריאה נכללת בו. וכן **קוטר** בגימטריא שם **שד"י**.

שמעתי מהרה"ג ר' י. מ. ה. שליט"א שיש רק שני פסוקים בתורה שעולים למספר 1779 שאם נהפך אותו לעגול לחשב את קטרו, הינו קוד הפאי שלו, נקבל את המספר 566 הגימטריא של **משיח בן יוסף**. פסוק אחד שמדבר על יוסף שרוצה להשפיע לאחים: (בראשית לז, טז) **"ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים"**. והפסוק השני מדבר בגמר חנכת המשכן: (שמות מ, לד) **"ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן"**. ומבאר לדברינו כיון ש**גמר חנכת המשכן** היה בסוד **גמר בריאת העולם**, שהוא בסוד מלוי האותיות עד היכן הם מתפשטים, ומלוי האותיות קשור עם שם **שד"י** שמסמל את מדת היסוד של **משיח בן יוסף**, לכן הפנימיות של הפסוק הזה היא במספר של **משיח בן יוסף**. ומצינו במדרש (פסיקתא רבתי ה, ג) **להקים המשכן אין כתיב, אלא "להקים את המשכן"**, מה הוקם עמו, עולם הוקם עמו. וכן מצינו בזהר (פקודי רכב:) **"ותכל כל עבדת משכן אהל מועד כמו כן ויכלו השמים והארץ"**. רואים שהזהר מקשר את גמר המשכן לגמר בריאת העולם דהמשכן הוא עולם קטן ביחס לעולם הגדול. וכן מובא בספר 'נפש החיים' (שער א' פ"ד בהג"ה) **המשכן והמקדש היו כוללים כל הכחות והעולמות, וזה שאמרו בתנחומא (ריש פקודי) שהוא שקול נגד בריאת העולם ומונה שם כסדרן כלל הענינים שהיו בבריאה, שהמה היו גם כן במשכן**. וכן מובא בספר 'תורת העולה' לרמ"א (פ"א) שחר הבית היה ת"ק אמה על ת"ק אמה, כמובא במשנה (מדות ב, א). דגם בעולם מצינו בגמרא (חגיגה יג.) **מן הארץ ועד לרקיע מהלך ת"ק שנה**

וְעָבְיוּ שֶׁל רִקִיעַ מִהֲלֹךְ ת"ק שָׁנָה וְכֵן בִּיּוֹן כָּל רִקִיעַ וְרִקִיעַ. וְכֵן חֲנוּךְ הַבַּיִת בְּגִימְטְרִיא ת"ק. וְכֵן מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (בְּרִכּוֹת נה.) אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב יוֹדֵעַ הָיָה בְּצִלְאֵל לְצַרְף אוֹתִיּוֹת שֶׁנִּבְרָאוּ בְּהֵן שָׁמַיִם וְאָרֶץ, כְּתִיב הֲכֵא "וַיִּמְלֵא אֶת רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת", וְכִתְיֵב הֵתֵם "ה' בְּחֻכְמָה יִסַּד אֶרֶץ". רֹאִים שֶׁבִּנְיָן הַמְשָׁכָן עַל יְדֵי בְּצִלְאֵל הָיָה בְּבַחֲיִנַת צְרוּף אוֹתִיּוֹת כְּמוֹ בְּבִרְיַאת הָעוֹלָם. וְכֵן מוּבָא בְּדַעַת זְקֵנִים מִבְּעַלֵּי הַתּוֹסֵפוֹת' (שְׁמוֹת לז, כה) בָּא וְרָאָה כְּמָה חֲבִיב הַמְשָׁכָן שֶׁהוּא כְּנֶגֶד בְּרִיתוֹ שֶׁל עוֹלָם כִּי צִד בִּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן "בְּרֵאשִׁית אֵת הַשָּׁמַיִם". וְכִתְיֵב "נוֹטָה שָׁמַיִם כִּי רִיעָה", וְכִנְגְדוֹן בְּמִשְׁכָּן "וְעִשִׂיתָ יְרִיעַת עֲזִים". בְּשֵׁנִי "יְהִי רִקִיעַ וְיִהִי מִבְּדִיל" וְכִנְגְדוֹ בְּמִשְׁכָּן "וְהַבְּדִילָה הַפְּרֻכֶת לָכֶם". בְּשֵׁלִישִׁי "יָקוּוּ הַמַּיִם" וְכִנְגְדוֹ "וְעִשִׂיתָ כִּיּוֹר" שֶׁשָּׁם הַמַּיִם מְכַנְסִין. [וְכֵן שָׁמוּ שֶׁל הַכִּיּוֹר בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה יָם, כְּמוּבָא בְּגִמְרָא (יומא נח:) יָם שֶׁעָשָׂה שְׁלֵמָה]. בְּרַבִּיעִי "יְהִי מְאֹרֹת", וְכִנְגְדוֹ "וְעִשִׂיתָ מְנוֹרֹת זָהָב". בְּחֲמִישִׁי "יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם וְעוֹף יְעוֹפֵף", וְכִנְגְדוֹ "וְהָיוּ הַכְּרָבִים פְּרָשֵׁי כְּנָפִים". בְּשֵׁשִׁי נִבְרָא אָדָם וְכִנְגְדוֹ "וְאַתָּה הַקָּרֵב אֱלֹהִים אֵת אֶהְרֹן אַחִיד", בְּשִׁבְעִי "וַיְכַלֵּהוּ", וְכִנְגְדוֹ "וְתַכֵּל". וְשָׁם כְּתִיב "וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים", וְכִנְגְדוֹ "וַיְבָרֶךְ אֶתֶם מֹשֶׁה". שָׁם כְּתִיב "וַיִּקְדָּשׁ אֶתֶר", וְכִנְגְדוֹ "וַיִּמְשַׁח אֶתֶּו וַיִּקְדָּשׁ אֶתֶר". וְכִנְגְדוֹ "שָׁמַיִם" בֵּית קִדְשֵׁי הַקְּדוּשִׁים שֶׁשָּׁם שְׂכִינַת הַקֹּב"ה. וְכִנְגְדוֹ הָאָרֶץ וּפְרֵי הָאָרֶץ הַשְּׁלֵחַן וְשִׁתֵּי מַעְרְכוֹת שֶׁל לְחֵם הַפָּנִים. שֶׁשׁ הַמַּעְרְכוֹת כְּנֶגֶד שֶׁשָּׁה עֵתִים, זָרַע וְקָצִיר וְקָר וְחָם וְקִיץ וְחֹרֶף.

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מְאִילָנָא דְּחַיֵּי דְּאִיהוּ הַאי סִפְרֵי הַזֶּהר יִפְקֹון בֵּיהּ מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמְהָ הַזֹּאת הַמְמַהֵרֶת אֶת הַקָּץ, וְלִזְהָ אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלִכֵּן "אֵינְנוּ", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֵרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ.

בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). **העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.**

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, ה'א הוא דכתיב "אחר ישבו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. והרמח"ל (דרך עץ חיים) מבאר שבקוש מלכות ה' פרושו ללמד חכמת האמת.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בעניינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם

0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מגויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVIk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת